Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 56 (1806) ♦ Середа, 25 березня 1998 року ♦ Ціна договірна

Партія влади їде на ін'єкціях, або Останні козирі

40 відсотків голосів виборців Запорізької області 29 березня повинно бути за Народно-демократичну партію — таке доручення дав у Запоріжжі головам держадміністрацій усіх рівнів і мерам міст «перший номер НДП» Валерій Пустовойтенко. Він же — Прем'єр-міністр, який здивував усіх журналістів небаченою досі відкритістю, скромністю та демократизмом, не забороняючи журналістам слухати й розуму научатись. Виконання доручення — «підтримати не тільки НДП, а й Аграрну партію» — було чесно сказано, проаналізують «в першу ж неділю» (хоча правильно було б — тиждень), протягом якої «будуть зроблені відповідні кадрові висновки»: «Вибори кожний раз показують, хто як себе веде». Валерій Пустовойтенко по-ендепівськи чесно додав, що висновки робитимуться «і не за вибори, а можна знайти, за що...»

(Закінчення на 2-й стор.).

Не слід побоюватися майбутніх змін

— Вважаю, що нинішній парламент виконав свою місію, — заявив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на зустрічі з акредитованими в Києві іноземними дипломатами. — За всіх негараздів і труднощів спрацювало почуття відповідальності депутатів за долю держави.

Найзначнішими здобутками Верховної Ради 13-го скликання Олександр Мороз назвав прийняття саме парламентським шляхом Конституції України, досягнення консенсусу в бюджетному процесі, зміну виборчого законодавства, ухвалу низки економічних законів, зокрема тих, які стосувалися формування фондового ринку. «Часто можна почути, що, мовляв, парламент стримує здійснення реформ у країні. Це — упереджене ставлення, бо Верховна Рада завжди була за реформи, але відстоювала законність їх втілення», — наголосив О. Мороз.

Він також подякував присутнім за «гідну співпрацю... протягом останніх чотирьох років».

Відповідаючи на запитання дипломатів щодо перспектив розвитку політичної ситуації в Україні після виборів, Олександр Мороз висловив упевненість, що наступний парламент буде «лівіший» за нинішній. Утім, наголосив Голова Верховної Ради, це не призведе до зміни основної політичної лінії країни, у тому числі й у сфері зовнішньої політики. Просто більше уваги приділятиметься соціальним проблемам громадян.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перемогли ... вибори

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 24 березня

Схоже, що законодавчим процесом цього дня, по суті, останнього пленарного дня нинішнього парламенту, більше цікавилися журналісти і претенденти на депутатські мандати, ніж діючі парламентарії. За масовістю відвідувань ложа преси помітно переважала приміщення поверхом нижче, де відбуваються сесійні засідання. Втім, усі, хто прибув з округів, упевнено демонстрували активність і працездатність. Після оголошення запитів народних депутатів, які в основному стосувалися характеристики політичної ситуації в Україні (більшість депутатів вважають, що в державі останнім часом встановлено режим політичної диктатури з усіма характерними атрибутами поліцейської держави; прикладів цього задосить), склали присягу члени Вищої ради юстиції.

(Закінчення на 2-й стор.).

Бунтарів — до страти?

Три роки «танцює на мушці» вітчизняної приватизації Миколаївський глиноземний завод.

Про те, як виживає підприємство в цей смутний час реформ, можна скласти пісню. Але в диригентів нашого економічного оркестру, схоже, одна партитура в ходу —похоронного маршу. Тепер без урахування наслідків затіяли продати на комерційних торгах третину ВАТ "МГЗ" з можливою передачею щасливчикові-купцеві й державної частки в управління...

Напередодні поїздки до Миколаєва пригадалося, що ще рік тому обізнані люди попереджали: «Заступишся за глиноземників — кісток не збережеш!».

То, може, відомі наслідки розпродажу заводу, саме їх і домагаються «реформатори»?

Про побачене й почуте на миколаївській землі читайте в матеріалі оглядача з питань економіки на 4—5-й стор.

Таємниці Кремлівського двору

Сьогодні минає третій день після відставки уряду РФ. Але в Росії, і не тільки в ній, продовжують обговорювати дві теми: що стало головною причиною указу Бориса Єльцина і хто очолить наступний уряд. Щодо першого, то версій кілька: від конституційного перевороту — до розчищення шляху до президентського крісла Вікторові Черномирдіну.

(Закінчення на 3-й стор.)

ШАХТАРІ ВТОМИЛИСЯ СТРАЙКУВАТИ І ЗІБРАЛИСЯ НА З'ЇЗД

У центрі уваги делегатів II надзвичайного з'їзду шахтарів України, які вчора зібралися в Києві, було питання про долю вугільної промисловості як основи економічної незалежності країни.

За словами голови ЦК профспілки робітників вугільної промисловості України Віктора Держака, відкладати на майбутнє проблеми, що нагромадилися, в тому числі соціально-економічного захисту гірників, означає остаточно втратити енергетичну та економічну безпеку. Передбачені у державному бюджеті на цей рік асигнування на розвиток вугільної промисловості не забезпечують виконання запланованих заходів щодо стабілізації галузі. Люди втомилися страйкувати. Головна вимога шахтарів — погашення заборгованості у заробітній платі, яка становить 2 млрд. грн., повідомляє ДІНАУ.

P.S.

❍ Унаслідок закриття шахти «Центральна-Ірміно», а також весняної повені, шахті імені Максимова в Луганській області загрожує затоплення.

❍ За даними Міністерства агропромислового комплексу, в країні нині посіяно ярих зернових на 200 тис. га, що на 593 тис. га менше, ніж торік за аналогічний період.

❍ Протягом цього тижня студентам буде виплачено стипендію за перший квартал 1998 року.

У номер

Копійка гривню береже, а вилітають мільйони

Колегія Рахункової палати на своєму засіданні розглянула матеріали, пов'язані з діяльністю Фонду державного майна, використанням цією структурою коштів держбюджету та позабюджетного фонду приватизації. Викрито факти невчасного і неповного перерахування коштів від приватизації держмайна до позабюджетного фонду приватизації і до держбюджету — за оренду державного майна та у вигляді дивідендів, нарахованих на частки того майна.

Встановлено випадки незаконного відвернення і витрат коштів позабюджетного державного фонду приватизації на цілі, не пов'язані з приватизацією. Тільки в січні-лютому нинішнього року таких витрат було зроблено на 500 тис. грн.

Зазначено, що у 1996-97 роках в Україні діяли, за даними Держкомстату, понад 600 позабюджетних фондів, які були юридичними особами. З них більш як 100 є центральними та регіональними підрозділами загальнодержавних спеціальних фондів, до яких належать фонд державного страхування, державний фонд сприяння конверсії, фонд охорони природного навколишнього середовища, державний фонд охорони праці, а також близько 500 благодійних та інших фондів, створених і на конкретну акцію, і на довгочасні програми. Безпосередньо при міністерствах і відомствах також створено понад 60 спеціальних галузевих позабюджетних фондів, що не є юридичними особами.

Право розпоряджатися коштами Державного інноваційного фонду надавалося комерційним структурам, що суперечить законодавству. І робилося це без обліку й контролю за поверненням підприємствами інноваційних боргів, які на 1 січня 1998 року становили 200,7 млн. грн.

Отже, перехідні кошти перебувають поза обліком Держказначейства і є додатковим джерелом фінансування понадпланових об'єктів. Цілий ряд недоліків такого характеру виявлено у Мінвуглепромі, Мінагропромі, Держкомітеті з охорони праці, Держкомітеті з матеріальних резервів.

Колегія розглянула також результати перевірки обгрунтованості здійснення видатків з держбюджету України на 1996-97 роки для обслуговування внутрішнього та зовнішнього державного боргів, а також матеріали про хід виконання зведеного і державного бюджетів та стан економіки України за 1997-й і січень 1998 року (за попередніми цифрами).

Матеріали про найбільш значущі і тривожні, з точки зору економіки, держави факти, виявлені в процесі перевірок, свої узагальнення й висновки щодо них колегія вирішила надіслати до відповідних органів влади та до Генеральної прокуратури.

Прес-служба Рахункової палати.

Парламентська хроніка

ПЕРЕМОГЛИ... ВИБОРИ

(Початок на 1-й стор.).

Далі за скороченою процедурою народні депутати розглянули і ухвалили проект закону України про внесення змін до статті 7 Закону України «Про вибори народних депутатів». Суть змін, за поясненням доповідача Галини Старовойтової, зводилася до такого: відхилення кількості виборців від середньої по Україні кількості виборців у виборчому окрузі не може перевищувати 10 відсотків, автори законопроекту пропонують доповнити це положення словосполученням «як правило». Це зумовлено тим, що на час «нарізання» округів Центральна виборча комісія і місцеві ради керувалися даними Мінстату. За рік змінилася демографічна ситуація. Крім того, відбулися й інші процеси, які вплинули на «арифметичні дані». Як з'ясувалося, під час підготовки списків виборців реальна кількість у багатьох виборчих округах виявилася меншою або більшою від 10-відсоткової межі. Якщо діятиме попереднє положення без доповнення словами «як правило», це, за твердженням доповідача, може призвести до визнання виборів недійсними в багатьох округах. Зрештою, з цим погодились і депутати.

Інші були наслідки голосування з приводу проекту закону України про внесення змін до деяких законів України (щодо статусу депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим). Голова підкомітету Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування Роман Безсмертний, як доповідач, запропонував прикінцеві положення закону України про ВР АРК після пункту першого доповнити пунктом другим такого змісту: до прийняття закону України про статус депутата ВР АРК їх статус визначити цим законом, а також іншими законами України, які визначають статус депутатів місцевих рад. Це в перекладі на зрозумілішу мову означає: поданий законопроект пропонує позбавити депутатів Верховної Ради Кримської автономії недоторканності. Але, як уже сказано, цю пропозицію не підтримали в залі.

Не підтримали парламентарії і свого колегу Віктора Тарана (Терена), який закликав знову порушити в сесійному залі питання про зняття депутатської недоторканності. Після поіменного голосування розгляд поправки до ст. 80 Конституції України вирішили не проводити. Як вигукнув Василь Степенко — розум переміг.

Шкода, що після перемоги почуття здорового глузду більше не проявляло таких блискучих результатів. Після кількох переголосувань Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зняв з розгляду проект постанови Верховної Ради України про внесення змін до постанови ВР «Про призначення виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» (зміни мали підтвердити, але не підтвердили, що в Севастополі вибори мають також відбутися 29 березня). «Не пройшов» також проект закону України про внесення змін до закону України про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (проект народного депутата Михайла Дорошевського). В цьому документі йшлося про права брати участь у виборах депутатів до Верховної Ради автономії кількох тисяч колись депортованих громадян і їхніх нащадків, які мешкають і прописані в Криму, але ще не зняли із себе громадянства в тих державах, де вони мешкали до повернення в Україну.

Під час розгляду закону про столицю України — місто-герой Київ із зауваженнями Президента доповідач, заступник голови Комітету з питань правової політики та судово-правової реформи Олександр Лавринович наголошував на тому, що в документі чітко простежуються не правові кроки, а політична воля глави держави. Тому комітет не підтримав їх. Лише 48 депутатів проголосували за пропозицію Президента скасувати закон, прийнятий Верховною Радою. Не вистачило голосів і для підтримки пропозиції комітету: внести зміни до постанови Верховної Ради про обрання міських голів, що міський голова обирається територіальною громадою також у Києві і Севастополі (181 «за»). Тож питання було знято з розгляду.

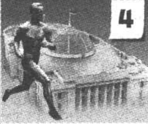
Верховна Рада (233 голосами «за») підтримала зауваження Президента до закону про внесення змін до статті 7 Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» щодо виплати на поховання розміром 150 гривень. Прийнято закон про державну виконавчу службу (у другому читанні), про статус ветеранів військової служби та їх соціальний захист, частково враховано зауваження Президента. До переліку об'єктів, які не підлягають приватизації, внесено ще три підприємства у Запорізькій і Донецькій областях. Прийнято постанову, за якою Генеральній прокуратурі дано доручення провести перевірку діяльності Фонду державного майна України.

На пропозицію депутата Олександра Єльяшкевича сесія дала доручення Голові Верховної Ради Олександрові Морозу виступити напередодні виборів по телебаченню із закликом до громадян України взяти участь у виборах.

У першому читанні (228 «за») проголосовано за внесення змін до закону про систему оподаткування та про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, до закону про додану вартість (229 «за»). Депутати ратифікували протокол між Кабміном та урядом Чеської Республіки про надання кредитів для фінансування експорту товарів та послуг із Чеської Республіки в Україну на закупівлю з[...] частин до трамваїв, обладнання цукрових заводів та АЕС. Одночасно доручивши урядові розробити програму виготовлення комплектувальних до трамваїв в Україні.

Насамкінець Верховна Рада прийняла закон про запобігання торгівлі людьми, а також на пропозицію депутата Віктора Шишкіна — постанову у зв'язку з порушенням виборчого законодавства органами правопорядку в Одесі. Наступне пленарне засідання 9-ї сесії Верховної Ради відбудеться приблизно 14—16 квітня.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Партія влади іде на ін'єкціях...

(Початок на 1-й стор.).

Після всього цього починаєш не тільки вірити, а й бачити оте, сказане прем'єром: «НДП — партія майбутнього!» Коли 617 членів обласної організації НДП зберуть 40 відсотків голосів за себе.

Хоча все це та інші факти нехтування вимогами Закону України «Про вибори народних депутатів України» може стати підставою Конституційному судові визнати вибори недійсними й залишити все, як є...

Валерій Павлович пообіцяли, що в понеділок, вівторок і середу (23, 24 та 25 березня) будуть роздаватися «додаткові ін'єкції» для покращення «соціальних настроїв» напередодні виборів. Лише в понеділок, запевнили Вони, мало бути перераховано 287 мільйонів гривень.

Завдяки цим «ін'єкціям» до п'ятниці буде викладено, за словами самого Валерія Павловича, всі «передвиборні козирі»: виконавчу владу вдасться профінансувати за перший квартал на 99 відсотків, судову — на 97, науку, освіту, охорону здоров'я, культуру і мистецтво, Пенсійний фонд і навіть пенсії військовослужбовцям — на всі сто! Знайте батьківську турботу! Ось тільки квартальне утримання фіскальних фінансових органів забезпечать на 87 відсотків...

Тож настрій іти на виборчі дільниці в електорату має бути. Буде навіть за що перехилити за сумлінно виконане доручення гаранта Конституції...

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Запобігти фальсифікації

У Дніпропетровській області під час виборів у всіх округах і на всіх, без винятку, дільницях бюлетені, які видаватимуться на руки виборцям, будуть, очевидно, помічені додатковими спеціальними печатками. Про це повідомив голова обласної ради Павло Лазаренко.

Павло Лазаренко заявив: йому достеменно відомо, що на нараді на Банковій вирішено імітувати «підпільне» завезення в область великої кількості невраховних бюлетенів, а наша доблесна міліція, звичайно, перехопить їх і блискуче «розкриє» підступну спробу фальсифікації. Цього, мовляв, буде досить, щоб потім вибори за партійними списками на Дніпропетровщині визнати недійсними. Отож ідеться про елементарний додатковий захист волевиявлення виборців області, вдаватися до якого обрада просто змушена.

Традиційною практикою назвав Павло Лазаренко шалений тиск, який чиниться на «Громаду». Серед таких засобів і намагання прокуратури України звинуватити його в усіх мислимих і немислимих гріхах.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Обпалили очі

У заявах до прокуратури і ЗМІ Тернопільський обком Компартії України повідомляє, що в ніч з 22 на 23 березня троє молодчиків увірвалися в квартиру кандидата в народні депутати України по 165 виборчому округу Світлани Шевченко, вдарили її по голові і якоюсь рідиною обпалили очі. Тепер вона нічого не бачить.

Ми попереджали прокуратуру міста Бережани, сказано в заяві, що один з опонентів по виборчому округу відкрито погрожував С. Шевченко, що вб'є її. Однак прокуратура не вжила заходів для захисту кандидата в депутати.

... надцять проблем на кандидата

Остання сесія Луганської обласної ради нинішнього скликання підбила підсумки чотирирічної діяльності депутатів, що зосереджувалася в основному на пом'якшенні складної соціально-економічної ситуації в області та пошуку шляхів виходу з кризи. Ці зусилля посприяли певному зменшенню негативних тенденцій в окремих галузях промисловості та сільського господарства. Однак новообраному депутатському корпусові роботи вистачить. Тож, очевидно, залишаються не тільки невирішені проблеми, а й депутати — у списках кандидатів до обласної ради 56 відсотків нині діючих народних обранців. А всього на 124 мандати претендують 646 кандидатів. Не набагато менше за кількість проблем, каже голова Луганської облради Леонід ДАЙНЕКО.

Павло КУЩ.

Луганськ.

Замок на роток

Та не на простий, а на роток телевізійний вирішили насити якісь зловмисники в Миколаєві. Спочатку зателефонували на студію «НІС-ТВ», що випускає в ефір популярну програму «Крик», і зажадали, аби в отій програмі було припинено політичну рекламу. А коли телевізійники не зреагували, то дзвінки пішли до міліції: приміщення облтелерадіокомітету, мовляв, заміновано. Міліція, зрозуміло, не зреагувати не могла: евакуювала всіх працівників згаданого ЗМІ, ретельно обстежила приміщення й територію. Нічого не виявила. Згодом — знову дзвінок з тим самим попередженням. І вже вимога припинити політичну рекламу не тільки «Крикові», а по телебаченню загалом. Таке останнім часом повторюється щодня. Водночас деякі кандидати в народні депутати одержують анонімні телефонні дзвінки з вимогами відмовитися від участі у виборах. Комусь, певно, дуже вже хочеться розчистити дорогу до парламенту для себе отаким чином.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Залякують. Бомбою

Ще перебуваючи у відрядженні в Закарпатті, чув, що існує загроза життю керівника фірми «Барва» Віктора Балоги, який балотується на пост міського голови Мукачевого. Коли запитав про це Віктора Івановича, він у відповідь лише посміхнувся: «Балачки це...».

Виявилося — не балачки. Минулих вихідних у Мукачевому розігрувався Кубок Вдячності. Ці змагання разом з клубом «Динамо» проводила і фірма «Барва». Віктор Балога вболівав за місцеву команду «Паланок», яка виграла приз. Потім відбулося вшанування закарпатських футболістів, які колись грали за «Динамо». Їх вітали також і ветерани уславленого клубу...

А вночі, о 1 годині 20 хвилин, в будинок Віктора Балоги кинули вибуховий пристрій.

Сім'ї Віктора Івановича і його першого заступника, який також живе у цьому будинку, не постраждали. Але скло у шибках було вибито вибухом навіть у сусідів.

(Закінчення на 6-й стор.).

Таємниці Кремлівського двору

(Початок на 1-й стор.)

У принципі нічого особливого в указі президента РФ немає: він діяв згідно з конституцією РФ. Але така стрімка відставка кабінету, а основне, головного соратника Єльцина — Віктора Черномирдіна справді спонукає до роздумів. Оскільки в указі президента не зазначено причини відставки, то російські політики і журналісти намагаються їх віднайти самі. Дехто вважає, що для Росії закінчилася ціла ера, яку умовно можна назвати «епохою реформ Гайдара». Інші припускають, що в такий спосіб Борис Єльцин знову переграв Державну Думу, що не приховувала своїх планів про оголошення вотуму недовіри урядові й позбавитися такої, як сказав голова Думи Геннадій Селезньов, «дратівливої постаті», як Анатолій Чубайс. Стосовно Чубайса, то одну з версій присвячено йому. Так само, як він не до вподоби думівцям, він має неабиякий авторитет в очах іноземних інвесторів. Якби Борис Єльцин звільнив з посади лише Чубайса, це могло б спровокувати відтік іноземного капіталу. А відправивши його у відставку разом із кабінетом, Борис Єльцин заспокоїв і думців, й інвесторів. Отже, і вовки ситі, і кози цілі.

З усього видно, плюсів у відставки більше, ніж мінусів. Але будь-які висновки робити зарано, поки не відомо, хто стане наступним прем'єром. Нині в російських ЗМІ обговорюють дві кандидатури. По-перше, — Сергія Кирієнка. На думку лідера ЛДПР Володимира Жириновського, Сергій Кирієнко занадто молодий, а тому «не може очолити уряд такої величезної країни, як Росія». Чимало спостерігачів вважають, що Кирієнко, який близько року тому прийшов з провінційного Нижнього Новгорода на посаду першого заступника міністра палива та енергетики, а з листопада 1997 року міністра, — людина тимчасова на посту прем'єра. Проте, можливо, щоб реанімувати економіку, Борису Єльцину і знадобилася енергія саме молодої людини. Інша кандидатура, що малоймовірно, —голова Ради Федерації Єгор Строєв. Тим паче, що парламент однозначно її підтримав би. Одне слово, пристрасті не вщухають. І це тільки початок великих змін. Перші особи російської держави поки що не поспішають відкривати свої карти і пояснювати свою стратегію. І як це дивно, єдиний виняток — для України. Президентові Леоніду Кучмі спочатку зателефонував Борис Єльцин, а потім — відбулася розмова з екс-прем'єром Віктором Черномирдіним. Журналістам, як завжди, повідомили, що йшлося про міждержавні відносини. Але очевидно — не тільки про це. Та навряд чи Леонід Данилович розкриє секрет.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Чи потребує євроремонту комунальна кухня?

ОТОЖ... Єльцин був хворий і саміт СНД не відбувся... Найімовірніше саме неможливість участі президента Росії у битві, котра могла стати або останньою, або вирішальною, була основною причиною того, що дійство не відбулося. Хоча...

Взагалі дивно, чому виникло стільки галасу через чергове перенесення дати проведення зустрічі президентів країн колишнього Радянського Союзу. Здається, всі вже переконалися в тому, що СНД — аморфна і практично нечинна структура, а хронічні довгоочікувані саміти — не більше ніж «клуб президентів», як назвав «це» у Кишиневі президент Білорусі Олександр Лукашенко.

Серед причин зриву саміту називають і не остаточно розроблену Кремлем стратегію реанімації Співдружності, і нестабільну ситуацію в Закавказзі, і настороженість багатьох опозиційно налаштованих стосовно московських сценаріїв президентів СНД, спричинену новим етапом безмежної любові між Росією та Україною, і збайдуження у стосунках Москви з її передостанньою любов'ю —Мінськом... І все-таки галас, найімовірніше, спричинений тим, що зацікавлені у справах СНД, зокрема преса, а ще конкретніше — західна, прагне сенсації —остаточної констатації смерті Співдружності. А вона все зволікає і зволікає.

Адже в Кишиневі здавалося: Співдружність тільки плічком штовхни — і вона розсиплеться, наче картковий будиночок. Ба, ні.

Сподівання ці по суті своїй даремні. Адже пацієнт у комі може «жити» на апараті штучного дихання стільки, скільки того забажають його рідні й близькі. Вони, розуміючи, що то кінець, все-таки не дають згоди вимкнути апарат, чим на невизначений термін продовжують страждання. Передусім — свої.

У ролі близького родича, зацікавленого у штучно підтримуваному існуванні нежиттєздатного СНД, от уже який рік поспіль виступає президент Росії. Прихильники і противники його позиції змінюються, наче в калейдоскопі. Немає, либонь, жодного президента СНД, який протягом існування Співдружності не змінив своєї думки про цю структуру та її доцільність. Приміром, рішуче налаштований восени президент Узбекистану Іслам Карімов, що передрік крах кишинівського саміту, не далі як місяць тому в Києві заявив, що функції, покладені на Співдружність, вона повною мірою виконує і більшого не потрібно. Його півгодинний виступ із цього приводу можна звести до короткого: хай живе!

Та Борис Миколайович не обмежується тим, що тримає руку на пульсі конаючого, створеного ним же із приятелями, яких уже давно немає біля керма. Він веде постійну і посилену пропаганду необхідності підтримання, а головне — утримання СНД, серед своїх колег. Основний лейтмотив висловлювань: «с каждым днем все радостнее жить». І хоч як не дивно, це діє. Чому? По-перше, оптимізм заразливий, а, по-друге, головне знати, на які точки натискати. А Єльцин визнаний фахівець із цього. Живий приклад — наша країна. Україна зі спостерігачів за тривалим процесом конвульсій Співдружності потихеньку стає дедалі зацікавленішою в СНДевській інтеграції.

До чого б це? Либонь, до виборів.

Уже незадовго до славетного державного візиту до Москви, де «відбувся цілковитий консенсус», Леонід Кучма заявив, що вбачає великі перспективи у Співдружності (раніше їх неозброєне око Президента не помічало) і переконаний у продуктивності московської зустрічі. Що ж до продовження чи кінця епопеї під назвою СНД, то в нашого Президента немає жодного сумніву у світлому майбутньому Співдружності. На думку Леоніда Кучми, воно багато в чому залежить від позиції Росії: «Чи захоче вона бачити в нас рівноправних партнерів?».

Очевидно, після недавньої зустрічі з Єльциним Кучма цілковито переконався в останньому. Це ілюструють його постмосковські заяви про те, що «Україна готова підтримати Співдружність і співробітничати в його рамках»...

Напрошується питання: та чи не зважилася Україна підписати Статут СНД і тим самим стати повноправним членом Співдружності? Нагадаємо, досі ми лише гордо іменувалися країною—засновницею зібрання незалежних. Чи не з метою вступу України до СНД Кучма і Єльцин вирішили провести «міждержавну конференцію в рамках СНД для підготовки пропозицій з подальшого розвитку інтеграції»? До відома читачів: головною метою цього заходу буде перегляд договірно-правової бази і структури СНД, які створювалися у 1991—1992 і «не відповідають реалям нинішнього етапу». У тій самій білокам'яній президенти заявили, що «настав час надати нового імпульсу розвиткові конструктивної взаємодії країн Співдружності». А чи не є, за задумом Москви і Києва, можливий вступ України до СНД тим самим «імпульсом»? Запитання, запитання...

Чи буде дано на них відповіді наприкінці квітня? Ніхто не дасть гарантії, що чергове зібрання президентів відбудеться. У них свої проблеми, і тема СНД для більшості вже не така гостра й актуальна.

А поки що є майже цілий місяць для обмірковування не тільки цих фактів, а й суті незнищенного, патологічного прагнення багатьох колишніх радянських громадян знову жити вкупі і спільно будувати чиєсь майбутнє, наївно гадаючи, що своє... Від безвихідності громадяни незалежних не замислюються, що їхня застаріла ностальгія для когось — сходинка політичної кар'єри. Чи варто робити черговий крок назад? На комунальній кухні все одно нічого путнього не звариш. Навіть коли шеф-поварів не один, а двоє.

Що, втім, також може виявитися ілюзією...

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

● *Париж*

Можлива політична криза

«Модернізувати політичне життя» Франції та «адаптувати його до сучасної епохи» закликав президент республіки Жак Ширак. Він також висловився за реформу виборчого законодавства, перегляд законів про проведення референдумів, підвищення ролі жінок у громадському житті. Жак Ширак занепокоєний ситуацією, що склалася у Франції після проведення регіональних виборів: ліві партії зуміли домогтися помітного успіху. Спостерігачі не виключають, що така ситуація може стати відправною точкою політичної кризи, яка зачепить і верхні ешелони влади в країні.

● *Вашингтон*

До НАТО ще ранувато

«На цей час Україна не збирається подавати заявку про вступ до НАТО, оскільки ми проводимо позаблокову політику», — заявив міністр закордонних справ Геннадій Удовенко в інтерв'ю газеті «Вашингтон таймс». «Спочатку нам необхідно змінити образ мислення наших людей, щоб вони повірили в те, що НАТО — це союз демократичних держав, який не становить загрозу для України», — сказав глава українського МЗС. Він підкреслив, що його країна «не будуватиме своїх взаємин із Заходом за рахунок відносин з Росією». Київ розглядає відносини з Москвою як «дуже важливі», оскільки «Росія залишається для України найважливішим ринком», зазначив міністр.

● *Пекін*

Розпочато реформу

Уряд КНР на рік запровадив заборону на прийом на державну службу нових співробітників. Про це оголосив представник Міністерства кадрів. Рішення прийнято відповідно до затвердженої парламентською сесією реформи адміністративного апарату. Кількість центральних міністерств та відомств скорочено з 40 до 29. Новий прем'єр Держради КНР Чжу Жунцзі на своїй першій прес-конференції як глави уряду запевнив, що реорганізацію буде завершено за три роки. Загалом у країні кількість працівників органів виконавчої влади, вважають експерти, має скоротитися вдвічі.

● *Нью-Йорк*

Перемога, але не рекорд

«Кращим фільмом» минулого року стала картина режисера Джеймса Камерона «Титанік». Про це було оголошено на ювілейній, сімдесятій, церемонії присудження «Оскара» — найвищої премії американської Академії кіномистецтва. Єдиним розчаруванням для команди «Титаніка», фільм якої удостоєно одинадцяти «Оскарів», стало те, що їм так і не вдалося здолати рекорд в 11 «Оскарів», установлений 1959 року картиною «Бен-Гур».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

БЕЗ «ВИШКИ»

В ЕСТОНІЇ скасовано смертну кару. Це рішення прийнято минулого тижня більшістю депутатів парламенту.

В Естонії смертні вироки хоча й виносили, та з 1992 року жодного з них не виконано. Скасування смертної кари є однією з важливих умов для вступу Естонії до Європейського союзу, офіційні переговори з яким почнуться за декілька тижнів.

Жителі країни, як свідчать результати соціологічних опитувань, ставляться до скасування смертної кари доволі насторожено. Причина цього — високий рівень злочинності в країні, зокрема вбивств. Загалом на обширах колишнього радянського простору такий крок, як скасування найвищої міри покарання, вважають одним з найнепопулярніших. Політики та юристи становлять два супротивні табори: одні виступають «за», інші — «проти», і кількість аргументів тих і тих приблизно однакова. Як, проте, і їхня вагомість. Тому дійти такого серйозного рішення надзвичайно складно. На жаль, у більшості випадків політики молодих незалежних держав Східної Європи сприймають скасування смертної кари як своєрідний квиток на потяг під назвою Рада Європи чи Європейський союз. Моральні та юридичні аспекти при цьому відсувають на другий план...

А на сьогоднішній день у 30 європейських країнах смертну кару скасовано за законом, до їхнього числа входять кілька країн колишнього Радянського Союзу. В Україні це питання зависло в повітрі...

Яна ОСАДЧА.

На амури - крізь рожеві окуляри

НА ВІДМІНУ від американців аргентинці ніколи не переймаються пристрастями своїх президентів до слабкої статі, навіть якщо вони суперечили загальноприйнятій моралі.

Відомий аргентинський історик Фелікс Луна в інтерв'ю журналові «Хенте» перерахував чимало прикладів, котрі підтверджують, що жоден глава Рожевого дому не мав таких проблем, як нинішній господар Білого дому.

Досить пригадати, що легендарна Евіта, перш ніж стати коханкою президента Перона, у прямому розумінні виставила з його будинку свою попередницю на прізвисько Піранья, котрій на той час було всього 14 років.

Любовні історії ніколи не використовувалися в Аргентині як зброя в політичних іграх, наголосив Фелікс Луна. З давніх часів між політиками була негласна угода щодо цього і її ніколи не порушували. Час від часу сатиричні журнали публікували дошкульні карикатури, але незмінно у доволі завуальованій формі й без будь-якого політичного підтексту. Водночас аргентинські президенти завжди прагнули до того, щоб не доводити власних амурних історій до скандалів, тому в національній історії немає нічого схожого на американський «сексгейт». Хоча про велелюбність деяких президентів Аргентини ходять легенди...

На знімку: гвардійська варта охороняє честь і гідність господаря Рожевого дому.

Сміливого куля боїться,

Глиноземна справа темна?

Недарма кажуть, що одні бачать в калюжі каламутну рідину, а інші — відбиття сонця, зірок... Від людини залежить, від її настрою, та й узагалі сприйняття світу.

Миколаївський глиноземний завод теж можна сприймати по-різному, хоча аж ніяк не хочу звести розмову до якихось там зневажливих порівнянь. Порівнювати просто не можна. Це підприємство унікальне.

Знавці можуть заперечити, мовляв, є технології і новіші від тієї, що представили нам французи наприкінці 70-х років, коли будувався завод з переробки імпортних бокситів на алюмінієву сировину. До речі, для довідки, якщо хтось забув (за останні рік-два про МГЗ написано десятки статей), фірма «Алюмініум Пешіне» брала участь у реалізації проекту в Миколаєві на компенсаційній основі. Що це означає? Був договір з СРСР про збагачення на радянських заводах урану для французьких атомних станцій. Наша сторона за таку «послугу», звісно, вимагала «най-най». Отож, без натяків можна казати про найкращі світові досягнення в технології виробництва миколаївського глинозему.

Взагалі, спектр застосування цього продукту такий широкий, що не перестаєш дивуватися. І коли бодай поверхово ознайомишся з перспективами розвитку підприємства, смішними видаються чиїсь просторікування про те, що МГЗ тільки й працює на російські алюмінієві заводи та на Захід: набиває кишені доларами, паразитуючи на тілі України.

Яка нісенітниця! За великим рахунком цей завод треба сприймати як подарунок нашій країні від попередньої, аж ніяк не в усьому відсталої і нетямущої системи.

Ну, по-перше, весь виробничий комплекс — самостійний організм, що живе автономно. Тут своя ТЕЦ, зовнішні мережі, під'їзні шляхи, залізничний термінал для прийому та відправки вантажів до 2 млн. тонн за рік, базисний склад бокситів ємністю 6,5 млн. тонн, власний порт з п'ятьма причалами, обладнаними високопродуктивними перевантажувачами одиничної потужності 1200 т/год.

Завод первісно орієнтовано на переробку головним чином латеритних бокситів тропічного і субтропічного походження. Їхній склад зумовив застосування найекономічнішого способу переробки на глинозем — так званого способу «чистого Байєра», який на жодному підприємстві СНД не застосовується. Якщо скрізь витрачання каустичного лугу на тонну глинозему — 90 кг, то тут — 43. Тепловий режим на вилужуванні, випарюванні організовано так, що пара використовується 4—6 разів.

За 17 років експлуатації обладнання не встигло зноситися до дірок, та й догляд за ним відповідний. Якщо немає змоги якісь деталі, агрегати привезти з-за кордону, заводська технологічна думка реагує вмить і знаходить рішення на місці, підключаються інститути, сусідні заводи оборонки.

На висоті тут і екологія. Спочатку було забезпечено повний водообіг. Вода у виробничому циклі не йде за межі заводу. Навіть дощову збирають у дощеприймальники і використовують за технологією. Електростатичні фільтри забезпечують майже повне уловлювання пилу.

Достатньо побачити на околицях буйні ліси або натовпи рибалок на місцевому лимані, щоб стало ясно: з природою завод у ладу. Мало того, протягом багатьох років, основуючись на глибоких дослідженнях властивостей червоних шламів — відходів глиноземного виробництва, тут усіляко пропагандують різні заходи щодо оздоровлення довкілля.

Що можна зробити? Використати червоний шлам для розкладу сірководню, щоб оживити мертві зони Чорного моря. Бо шлами мають сорбційні властивості, вони придатні для очищення від діоксиду сірки та оксиду азоту викидних газів пічних агрегатів і котлів ТЕЦ. Наскільки це актуально в промислових центрах, мегаполісах, пояснювати не треба. В сільському господарстві шлами — чудове міндобриво, очисник води, забрудненої пестицидами, стимулятор росту, «борець» з хлорозом плодових культур. Недавно доведено, що шлами чудово справляються і з рекультивацією забруднених «чорнобильських» земель. Вони сприяють проростанню рослин на забрудненому ґрунті без нагромадження в них радіонуклідів. Досить перспективним може бути застосування червоних шламів для очищення стічних і дренажних вод від радіонуклідів. Щорічна потреба в червоному шламі лише України становить більш як 1,5 млн. тонн. Він уже знайшов своє місце у виробництві цементу, керамзиту, в чорній металургії (залізорудні обкотиші, агломерат), у виробництві алюмозалізистих коагулянтів та у вилученні рідкісноземельних металів.

Виходячи з цього, МГЗ будує підготовчо-відвантажувальний комплекс потужністю 1 млн. 300 тонн, уклавши контракт з італійською фірмою «Дж. Діффенбах» на поставку 8 фільтр-пресів. У проект уже вкладено 21 млн. доларів. Але дорожча за будь-які гроші сама ідея — не складувати мертвим вантажем відходи (шламонагромаджувач розраховано на 20 років і другий нема де будувати), а максимально із загальною користю пустити їх у діло.

Те саме можна сказати й про інші відгалуження глиноземного виробництва. Їх десятки! Глинозем — продукт універсальний.

На підприємстві розроблено проект виробництва дрібнодисперсного гідроксиду алюмінію, наповнювача — антипірену ОРНІТ (для пожежостійкості лінолеумів, покриттів та інших будматеріалів). Завершується монтаж установки для отримання особливої фракції глинозему, потрібної у виробництві електроізоляторів.

Випускатимуть тут цеоліт (спочатку 5 тис. тонн за рік, згодом — 100 тис. тонн) — основну складову миючих засобів. Цеоліти — екологічно й токсикологічно бездоганні замінники фосфатів, від яких у світі давно вже відмовилися. Миколаївський досвід виробництва цеолітів — це шанс зробити продукцію миючих засобів конкурентоспроможною.

Освоєно дослідну установку з виробництва технічного галію за технологією, що не має аналогів у світі (патент заводу). Ведеться робота з випуску високопрогартованого глинозему та флаш глинозему, табулярного глинозему (з нього — особливо стійкі вогнетриви). Японці в цій справі тримають пріоритет. А тут, будь ласка, — бери й користуйся!

Для медичної промисловості миколаївці запропонували свою технологію виробництва глинозему псевдобемітної структури. Це основа для виготовлення альмагелю, сорбентів для очищення крові та інших препаратів. Проектують установку виробництва чистильних паст на основі глинозему.

Чи варто казати, скільки грошей «з'їдають» усі ці проекти, дослідження. На спільну роботу тільки з одним інститутом витрачається до 800 тис. гривень за рік. Але тут вважають, що шкурка вичинки варта. Країні пропонують «продукти», на закупівлю яких за кордоном витрачають щороку мільйони у валюті!

Чи зустрічають глиноземники підтримку, співчуття, допомогу в своїх трудах?

Як зазначив начальник технічного відділу заводу Костянтин Козин, враження таке, що краще б і не висувалися зі своїми проектами. Мало хто у високих інстанціях навіть слухати погоджується, не те що допомогти із впровадженням.

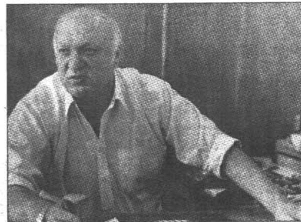
Цікавлюся в Козина: може, це шкідливо, те, що пропонує завод, чим живе як перспективою? «Звісно, для чиновників шкідливо, — каже Костянтин Васильович. — Так їздили б собі за кордон, укладали договори на закупки, світ дивилися, себе показували... Чи до держави та її проблем за такої особистої благодаті?!»

Теж правильно. **«Якщо в Україні комусь хочеться закрити шкіряні, нафтопереробні, скляні, авіаційні, вогнетривкі заводи, виробництва сорбентів для очищення крові, виробництва порцеляни, паперу, залишити без коагулянтів-очисників водогін по всій країні — треба починати з Миколаївського глиноземного. Всі решта самі зупиняться. Ото вже намітингуємося потім — досхочу!»** — підсумував Костянтин Козин.

До речі, МГЗ, крім того, що десяту частину всього обсягу власної продукції віддає на внутрішній ринок, а з прибутку за експортний товар сповна розраховується з казною, утримує близько 20 тисяч чоловік — своїх працівників, ветеранів праці, їхні сім'ї. **За 17 років завод не зупинявся ні на місяць, ні на день.**

З ніг на голову

28 січня поточного року сесія Миколаївської міськради ухвалила рішення: «Про надання звання Почесний громадянин м. Миколаєва голові правління ВАТ «МГЗ» **Віталію Веніаміновичу Мєшину** за

значний внесок у соціальну сферу міста, його промисловість, за багаторічну плідну роботу».

Коли ми зустрілися, особливою життєрадісністю обличчя директора не сяяло. Підозрюю, почасти від того, що журналісти не просто заїздили тему «МГЗ», а часто-густо перекручували і перемелювали до невпізнанності все, що було, є і очікується на заводі.

Пов'язано це, звісно ж, із прагненням підприємства приватизуватися і господарювати на свій розсуд. І оскільки на МГЗ, як з'ясувалося, зав'язані інтереси не лише виробників і продавців алюмінію, а й тих, як бачимо, хто вершить долі багатьох інших, побічних виробництв, так просто піти на вільні хліби заводові не дали. Застосувавши при цьому різні засоби впливу на сміливців. У тому числі й заангажовану пресу.

Процес роздержавлення затягнувся на три роки. Всі його перипетії досить докладно висвітлювалися. Та ось що характерно: правдиві відомості, які неможливо було ні сховати, ні приховати, рясно здобрювалися таким «соусом», що адміністрація в багатьох газетах мала вигляд ледь не мафії, яка вириває в держави «неприпустимо велику частку». При цьому мало хто повідомляв, якою наполегливою працею було зароблено 30,9% акцій (те, що залишили за організацією орендарів за планом приватизації) і чому все ж таки 5% від загальної кількості акцій, що підлягали продажу керівництву заводу, на пропозицію Кабміну було додано до пакета, що його виставляли для вільного продажу.

Всі ці мудрі кроки і комбінації здійснювалися з однією метою — заблокувати активність заводчан і показати їм на місце, щоб не лізли у господарі підприємства.

Ті, природно, не погоджувалися, всіма силами доводячи, що не дали заводові загинути 1992 року, коли на найвищому рівні вирішувалося бути в Україні глиноземному виробництву чи ні, вистояли й у наступні тяжкі часи.

Довели. 1996 року Президент у присутності голови Фонду держмайна, міністра промисловості, голови Миколаївської облдержадміністрації висловився на підтримку клопотання депутатів облради про передання в управління заводу, директорові В. Мєшину 25,1% державного пакета акцій. Рішенню передував глибокий аналіз роботи заводу, позитивні висновки, подані Антимонопольним комітетом, Мінпромом, Мінекономіки.

Проте незабаром все змінилося на самому театрі економічних дій. Реорганізовано Міністерство промисловості, змінилися перші посадові особи, склад комісії з приватизації. «Не думаю, що це робилося стихійно, — вважає Віталій Мєшин, — але нас це відкинуло у розв'язанні проблем ще на рік».

Яким був 1997 рік для заводу? Дуже важким. Зарубіжні партнери, відчувши можливість «пригнути» директора і завод, постаралися об'єднатися і продиктувати глиноземникам свої цінові умови. Ініціювала блокаду (відмовилися купувати глинозем) добре відома компанія «Трансволдгруп». Вона об'єднала під цією ідеєю практично всі російські заводи. Ті собі на збиток імпортували сировину з Австралії, але наполягали на ціні миколаєвського глинозему: 11—12% від ціни металу на Лондонській біржі, причому на весь обсяг закупівлі і не менш як на 5 років за контрактом.

Завод міг би зупинитися, захлинувшися власним товаром. Залишалося одне: або терміново шукати виходу, або применшити пиху. Розрахунок ініціаторів блокади був простий. Створити на МГЗ фінансово-економічні труднощі, а потім надати допомогу у сплаті боргів. На подяку отримати змогу прямо чи безпосередньо взяти участь у приватизації. За такою схемою за участю «Трансволдгруп» були приватизовані Павлодарський, Саянський, Гянджський заводи.

Мєшин навіть боргів своїх нікому не повернув, хоча, складуючи глинозем без оплати на Таджицькому алюмінієвому заводі (аби не стояти, бо збитки становили б мільйони доларів!), МГЗ заборгував всім постачальникам енергоресурсів, бокситів, бюджетові, робітникам у виплаті зарплатні.

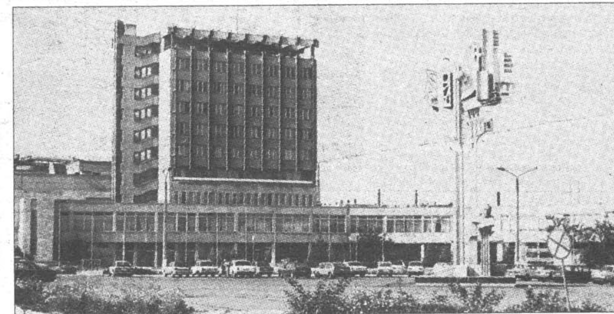
Росіяни схаменулися, коли підрахували свої «прибутки» від блокади. Обидва заводи — Братський і Красноярський — перевитратили 28—32 млн. доларів на купівлю глинозему не в МГЗ. Тільки-но в світі стало відомо, що МГЗ не постачає глинозем на російський ринок, світова ціна на нього підстрибнула на 60—70 доларів за тонну. КрАЗ в односторонньому порядку припинив блокаду. Розпочалися переговори...

Одне слово, МГЗ вистояв. З вересня 1997 року працює в колишньому плановому режимі. І хоч би хто що казав, цифри — річ уперта. А вони такі: балансовий прибуток заводу за 1997 рік становив 46 млн. 977 тис. гривень, загальна рентабельність — 9, 63%; борг заводу перед бюджетом — 15 млн. 832 тис. гривень, а борги заводові з розрахунків з бюджетом — 8 млн. 563 тис. гривень.

Нині укладено контракти на весь обсяг виробництва — 1 млн. тонн глинозему. На постачання сировини російським партнерам і до Таджикистану — на п'ять років, на постачання продукції з Таджицького алюмінієвого заводу — на 10 років.

Укотре довівши вміння господарювати, трудовий колектив заводу об'єднав свої акції в ЗАТ «ТК МГЗ», проте не отримав в управління державну частку. Хоча, наскільки це відомо, резолюція з цього приводу надходила вже від нового прем'єр-міністра.

Що ж відбувається? Як сказав В. Мєшин, є люди, які мають знову «відрегулювати» ситуацію.

А вона, ймовірно, може мати такий вигляд. Під гаслом поповнення бюджету виставляють на аукціон 31% акцій (із загальної частки, що належить Фонду держмайна), а переможця тоді преміюють (звісно ж, витратиться пан!) — дадуть в управління держпакет. У такий спосіб, торгуючи 31%, продадуть 57%! Спробуй-

Сміливого багнет не бере!

но тоді пискни, трудовий колектив, з усіма своїми соціальними й перспективними економічними програмами!

Раніше планували продаж 28% акцій на некомерційному конкурсі, під інвестиційні програми, в яких зацікавлений завод. Нині ж, під галас виборів, при затвердженні-незатвердженні глави Фонду держмайна колишній план приватизації (вже узгоджений у комісії з приватизації особливо важливих стратегічних об'єктів при Кабміні) змінили.

Хто, на якій підставі? Бозна. Вирішили і все. Але хто і що отримує в такому разі? Спробуймо полічити. 1% акцій коштує приблизно 2 млн. (у доларах). Продавши 31%, «кладемо» до бюджету 60 млн. Торік і половини цього не отримали з продажу приватизованих об'єктів.

Інвестиційні програми, що їх обговорив завод, потягнули б ще на 50—80 млн. доларів. В результаті держава, завод отримали б не менш як 120—140 млн. доларів.

На пропонованому (віце-прем'єр-міністр А. Голубченко, кажуть, сам пояснював вигоду директорові Мєшину) комерційному конкурсі ціна цього пакета акцій навряд чи буде вище за 35 млн. доларів. Навіть коли припустити варіант «подвійного підйому», чого ніколи не було, то виходить лише 70 млн. доларів. Оце так вигода!

Коли Мєшин почав доводити абсурдність таких «ходів», на нього замахали руками, мовляв, скажи спасибі, що Фонд держмайна взагалі підписав контракт з таким директором. А була ж службова «записочка» першого замміністра Мінпромполітики В. Мазура першому віце-прем'єр-міністру України А. Голубченку «про серйозні помилки і прорахунки голови правління — генерального директора ВАТ «МГЗ» у зовнішньоекономічній діяльності і труднощі, що виникли зі збутом глинозему російським алюмінієвим заводам».

Все — з ніг на голову!

Але хоч хтось має бути чесним

Теж нібито абсурд, але досі не залишено спробу відторгнути від заводу Дніпро-Бузький морський порт.

Начальник порту Федір Бедін, з династії корабелів, професіонал вищого класу (днями захистив кандидатську дисертацію — вперше вивів формулу визначення вологомісткості вантажів для забезпечення їх збереження під час перевезення), вважає приватизацію МГЗ єдиним майновим комплексом разом з портом цілком правильним рішенням. І це попри те, що як патріот свого підрозділу Бедін мріяв би про Дніпро-Бузький як про повнокровний, комерційний порт. Але тільки у складі МГЗ.

Щоб стати таким, потрібні великі гроші. Та й чи вдасться швидко, без втрат і перешкод для основного виробництва (глиноземного) здійснити реконструкцію? Навряд чи. Порт спроектовано для потреб заводу: суміжна територія по всій довжині порту, залізничні шляхи, автошляхи, тепло- і електрокомунікації — все спільне. А як переобладнати залізничне шляхове господарство, адже порт зроблено технічно вузькою смугою. Потрібно кілька ліній портальних кранів, добрі склади. Проте справа навіть не в реконструкції. У Миколаєві, крім цього порту, стоять порожні, простоюють без роботи ще чотири. Хто або що заважає налагодити там рух вантажів? Якщо Мінтранс або ще хтось розпочне диктувати ціни за перевантаження бокситів, відразу збільшиться ціна глинозему. Одним махом покладуть завод «на лопатки». Інших вантажів, крім глиноземної сировини, Мінпромполітики порту не забезпечить. Їх немає! Тож навіщо весь цей гармидер, якщо в кінцевому підсумку постраждає і порт, і завод?

Федір Павлович не збагне, як можна з такою легкістю вирішувати долю колективів, від успіху чи неуспіху яких нині залежить життя всього міста, регіону?

Нібито проголосили, що будуємо державу. Дивне виходить будівництво, якщо все в руїнах.

«Дивно, — розвиває думку Бедін, — але в нас одна з найкращих вищих шкіл. В уряді працюють її випускники. Маємо фундаментальні праці з економіки, визнані в усьому світі. А чинимо інакше. Чому? Невже перед грошима паморочиться голова? Але ж має хоч хтось бути чесним?..»

Звісно, проблема порту, портів взагалі потребує окремої розмови. Але поки що разом з людьми, які тут працюють (а порт перевантажує до 6 млн. тонн вантажів на рік) хочеться порадити всім, у кого алергія на добрі справи, застосувати енергію для більшого блага України. Чесне слово, так вважають люди, які знають ціну мозолям і трудовій копійці.

Ох, Очаків, «Перлина» біля моря!

Коли в офіційних зведеннях читаєш, що Миколаївський глиноземний має широко розвинену соціальну сферу (готель, торговельний центр, будинок культури, плавальний басейн), однак не уявляєш собі масштабів.

Колега, місцева журналістка, запитала мене, чи бачила їхній заводський басейн? І дуже здивувалася, що я в місті вже три дні, а й досі не знайшла часу поплавати.

А я вважала: краще походжу заводськими цехами, з людьми порозмовляю. Ото диво — басейн! І помилилася. В Україні другого такого немає.

Проект розробляли до Олімпіади-80, але на спорудження в Таллінні тоді не вистачило ні часу, ні грошей. Схоже, треба було спочатку народитися МГЗ, прожити заводові 17 років, напрацювати сили й коштів, щоб в Корабельному районі Миколаєва з'явився цей диво-палац, спортивно-оздоровчий комплекс «Водолій». Тут настільки гарно і святково, що з незвички перехопило подих. Вода пронизливо блакитна, чистіша, ніж у водогінному крані. Три величезні ванни, над однією з яких — вишки для стрибків, у другій — пульсують фонтани й пукають бульбашки-струмені джакузі, ну а третя розмежована водними доріжками.

Хлопчаки з довколишніх сіл, коли потрапили сюди (заводчани — люди не скупі, навіть автобуса свого дають — нехай народ порадіє!), спочатку поводилися, як у музеї. А потім леде відірвалися від гвинтових гірок, з яких плюхаєшся просто в теплу, лагідну воду.

Я на власні очі бачила, як ще вдосвіта сюди вже поспішають у вихідний день сім'ї. Весело, взявшися за руки, — тата, мами, діти... А навіщо позбавляти себе задоволення, коли можна провести тут цілий день. Тут тобі і бар із солодощами, і сауна, і затишне фойє з телевізором, відеотекою, і цілий комплекс послуг мануальної терапії.

«Водолій» устиг прославитися не лише комфортом. Тут уже проводили чемпіонати України серед юніорів, загальнотренувальні збори перед виступами на чемпіонаті світу. А перші чемпіонки Олена Федорова, Христина Іщенко, Ірина Семенова нещодавно повернулися з нагородами з Чехії.

Однак особисто я, якби могла, нагородила б усіх заводчан, хто прилучився до створення ще одного чудового оздоровчого комплексу на березі моря в Очакові. Це також власність заводу. Будувати комплекс розпочали в 1990 році на пустирі, що продувається вітрами, а в негоду стоїть відрізаний від світу непролазною багнюкою. Нині до «Перлини» пролягла чудова дорога. І з моря, і з селища, яке поряд, тішать око красені-корпуси в обрамленні справді перлин-ліхтарів. Все зроблено на совість. Оздобленню їдальні позаздрить і ресторан, а в кімнатах, де відпочивають дві-чотири особи — дорогі імпортні меблі. Ті, чиї діти тут уже побували, кажуть, що «Перлина» — другий «Артек», тільки дещо менший...

Керує усім соціально-побутовим господарством, до якого належить ще чотири дитячих садочки, два гуртожитки, 39 житлових будинки з усіма комунікаціями, заступник генерального директора заводу, людина з дивовижно вольовим прізвищем Гнибіда.

«А без характеру в нашій справі не можна, — каже Петро Макарович. — Чи й не жарт, на все й про все завод планує 7 млн. доларів із щорічного прибутку, але фактично витрачає 9—11 млн.!»

Собівартість утримання однієї дитини в заводських дитсадках — 460 гривень, а заводчани сплачують лише 40. Путівки до профілакторію, дитячого табору, на відпочинок за кордоном (їздять глиноземники, і часто!), в санаторії України — все дотує завод.

Але мало того, комунальними послугами заводських служб користуються всі міські бюджетні організації. А це і тепло, і вода. Водоканал «Дніпро—Миколаїв» повністю обслуговується і фінансується заводом. Послуга недешева, і за неї місто заборгувало вже близько 15 млн. гривень. Але що робити, якщо в усій околиці МГЗ — єдине підприємство, що стабільно працює і примудряється не залишити без уваги жодного прохання про допомогу, хоч би від кого воно надходило.

По ділу і відплатиться

З прикордонниками 26-го морського прикордонного загону ми познайомилися в Очакові. Прийшли вони до Гнибіди поговорити про шефську допомогу. Ми, мовляв, вас захищаємо, а застава вже 20 років без ремонту. Я дещо не зрозуміла: хто кому «шефи» — завод заставі чи навпаки? Майор Охичев добродушно усміхнувся: «А яка різниця, коли люди добрі, вони без формальностей відгукуються».

Про готовність добрих людей із МГЗ відгукнутися багато цікавого розповіли і заступник голови облради Олена Омельченко, і заступник голови Миколаївської облдержадміністрації Віктор Дяченко. Ну звідки взяти області гроші на велику програму соціального захисту громадян, унікальну модель якої прийнято за державний зразок? Кабінет міністрів навіть видав з цього приводу спеціальну постанову про проведення в 1997—1998 роках експерименту з розробки оптимальної системи соцзахисту населення Миколаївської області.

Без «глиноземної» копієчки, яка незважаючи ні на що дзвенить в обласному бюджеті (МГЗ — це 22,8% загального обсягу промислового виробництва області) нічого цього не було б. Як не було б і нудних на перший погляд бухгалтерських довідок під загальною назвою «Безоплатне передання». Цитую лише кілька записів звідти: «Школа-інтернат №2 — скло шибкове; школа-інтернат для глухих — диз. паливо; онкодиспансер — будматеріали; дитяча інфекційна лікарня — будматеріали; економічний ліцей — канцелярські товари, господарський інструмент; Свято-Духовна церква — профілі алюмінієві; СБУ — фарби, цемент; прокуратура Миколаївської області — телефон...»

Тільки за один квартал того самого, важкого 1997 року надано такої допомоги майже на 14 тисяч гривень. Грошима допоміг завод лікарням, школам, редакціям, різним організаціям, малозабезпеченим громадянам, інвалідам на загальну суму 276 727,82 гривні.

Тож мене геть приголомшила відмова голови облдержадміністрації зустрітися і поговорити про проблеми заводу. Хвилювало одне-єдине питання: якщо завод пустять «з молотка» і перетворять просто на сировинний додаток алюмінієвого виробництва з максимальним викачуванням прибутку не обов'язково до держбюджету України, як це позначиться на області, регіоні, для яких МГЗ — потужний економічний локомотив?

Однак прес-секретар пана Круглова відповіла, що давати інтерв'ю нашій газеті її шеф не бажає...

Вже у Києві мій мудрий колега, сусід з «економічного цеху» пояснив ситуацію приблизно так: коли ти весь час у когось позичаєш, не вміючи самотужки налагодити заможне життя, добра ти їм не бажаєш.

Логічно, чи не так?

Не стадо і не зграя

Думаю, коли б заводчани тільки й чекали на добре слово, нічого не роблячи при цьому, не було б уже ні заводу, ні приводу взагалі про нього говорити.

Підприємство не просто живе, впевнено дивиться вперед. Віталій Мєшин на запитання про можливий несприятливий розвиток подій відповів твердо: «Все буде добре!»

А чому б і ні, коли нині завод власним коштом навчає у вузах і технікумах майже 500 осіб. Здебільшого це діти працівників МГЗ, яким доля підприємства також не байдужа, і завтра вже вони її вирішуватимуть.

А поки що тут розробляють механізми, як усе-таки захиститися від сваволі можновладців і від агресивної участі так званих партнерів з бізнесу. Здійснили персоніфікацію власності акціонерів, тобто колективно визначилися, хто і що заробив за роки перебування МГЗ на оренді. Колегіально вирішили не розпорошувати добро, а об'єднати. Так в рамках відкритого акціонерного товариства виникло закрите акціонерне товариство «Трудовий колектив МГЗ», членами якого стали 90% заводчан. Це знову-таки явище унікальне, бо ЗАТ справді несе в собі можливість захисту і реалізації прав акціонерів, саме тих людей, руками і організаторським талантом яких виробляється головний продукт підприємства.

Але що значить один голос у натовпі? Так і десяток, навіть сотня акцій не допоможуть одиночці домогтися чогось вагомого в розв'язанні виробничих чи соціальних проблем. Як господар вирішить, так і буде. А якщо господар той, кому колектив у 7,5 тисячі здається занадто великим, а заводський профілакторій, теплиця, салон краси в будинку культури або дитсадок з навчанням англійської — зайвою розкішшю?

Загальна, нерозпорошена частка в 31% допоможе блокувати рішення, які можуть йти врозріз з інтересами тих, хто працює на заводі. Проте доходить це до людей, котрі не знаються на приватизаційних тонкощах, важко.

Водночас, вживаються масовані спроби переконати акціонерів заводу в протилежному, перекупити акції, щоб колектив вибухнув зсередини, знесилити ВАТ «МГЗ». Буквально на порозі приміщення, де розташувалося ЗАТ, чергують «доброхоти», хапають за руки і обіцяють акціонерам великі гроші, розраховуючи, що ті «клюнуть» на підступний гачок. Знову ж таки, через газети, навіть центральні, намагаються протягнути думку, що заводчан загнали до стада, де за них вирішують інші.

Директор ЗАТ «ТК МГЗ» Володимир Новожилов відмітаючи наклепи, звинувачення (ледь не в переслідуванні і вигнанні з заводу тих, хто не вступив до ЗАТ або вийшов з нього), наголосив, що ні стадом, ні зграєю їхнє об'єднання не було й не буде. А ось постояти за себе в разі чого акціонери у змозі, у змозі й допомогти будь-кому, хто цього потребуватиме. Через ЗАТ під заставу акцій можна взяти на заводі безвідсоткову або під невеликий відсоток позику на навчання дітей, будівництва або купівлі автомобіля, на будь-які господарчі потреби. Про пільги і права акціонери ЗАТ докладно вестимуть мову на зборах, що відбудуться у квітні.

Але от чого за жодні акції чи гроші не придбаєш, то це мужності вистояти в цій боротьбі, яку розгорнули і провадять тепер на всіх фронтах супротивники заводу.

Про жорстокість і безкомпромісність цієї боротьби свідчить доля заступника генерального директора ВАТ «МГЗ» із соціальних питань **Валентини Польшакової**. В жовтні 1994 року її було незаконно

затримано і заарештовано. 27 місяців тримали під вартою. Але й під катуванням і приниженням не визнала звинувачень, які так чи так лягли б плямою на керівництво заводу. Її адвокат, один з провідних юристів України В'ячеслав Ухов вважає, що справу від початку до кінця зфабриковано. «Вистріливши» звинуваченням у розкраданні в Польшакову, вочевидь, цілили в людину більш небажану...

Зазнали невдачі. Колектив ВАТ «МГЗ» підтримав саме кандидатуру Валентини Польшакової на виборах до Верховної Ради. Чим знову виявив свій бунтарський характер. Але не мали б такого характеру Мєшин, Польшакова, вся команда сміливих людей, що працюють професійно, які не «здали» заводу шість років тому, коли «у верхах» на ньому поставили хрест, чи вдалося б їм тримати вітрила на вітрах нинішніх різких змін? Не думаю.

Адже недарма сказано: сміливого куля боїться, сміливого багнет не бере. Дуже хочеться вірити, що це так.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Миколаїв.

Проти встановлення диктатури та антизаконних спроб зриву демократичних виборів в Україні

Із Заяви Президії партії ВО «Громада»

Події останніх днів перед виборами 29 березня 1998 року свідчать про те, що владні структури грубо порушують конституційні права людини по відношенню до представників опозиційних сил, яких відверто шантажують силові структури, кидають у тюрми, залякують їх і членів їхніх родин, вдаються до несанкціонованих обшуків квартир та офісів.

Кількість таких фактів зростає до загрозливих масштабів, які свідчать про реальне встановлення в Україні режиму політичної диктатури з усіма характерними атрибутами поліцейської держави.

Так, уже другий тиждень у Лук'янівській тюрмі перебуває відомий громадський діяч, співзасновник впливової незалежної газети «Киевские Ведомости», президент Київської гільдії підприємців, кандидат у народні депутати України Михайло Бродський. Вся провина його полягає в тому, що згадана газета дозволила собі критикувати представників влади за грубі зловживання службовим становищем.

Після того, як розпочалася виборча кампанія, було припинено на каналах українського телебачення вихід популярних аналітичних програм «Післямова» та «Вісті тижня». Свого часу ініційоване судове переслідування впливових газет: «Киевские Ведомости» та «Всеукраинские Ведомости», відомих своєю незалежною політичною орієнтацією.

Особливо цинічним і брутальним за формою, зокрема, було так зване призупинення випуску 27 січня 1998 року популярної опозиційної газети «Правда України», причиною якого стало те, що газета насмілилася друкувати матеріали парламентської слідчої комісії про службові зловживання вищих урядових осіб, причетних до фінансових зловживань при проведенні ремонту палацу «Україна». В останньому випадку порушення законів України було настільки демонстративним, що на захист справедливості виступили і лідери провідних політичних партій, і Верховна Рада — вищий законодавчий орган України.

Не припиняються злочинні посягання на життя і здоров'я журналістів, опозиційних до правлячого режиму. Переважна більшість цих злочинів залишається безкарною. Вони не дістають жодної політичної оцінки з боку Президента України — «гаранта Конституції України».

Особливо грубий тиск і політичний шантаж діюча влада спрямовує на провідну опозиційну силу України —партію «Громада». 19 березня було вчинено справжній погром у складах та офісах «Громади» в Києві. Склад агітаційних матеріалів «Громади» оточили близько 20 військових і міліцейських машин. Під приводом пошуку вибухівки представники міліції та інших силових органів закрили склад і виставили навколо нього озброєну варту, заблокували можливість розповсюдження агітаційних матеріалів на вирішальному етапі виборчої кампанії.

Цього ж дня загін міліції особливого призначення, очолюваний заступником начальника Печерського районного управління внутрішніх справ Олександром Собачко, без жодних пояснень вдерся в приміщення столичної організації «Громади», безпідставно вилучив 8 пакетів газети «Правда України» та опечатав приміщення. Цим було протизаконно зірвано хід агітаційної роботи «Громади» у місті Києві.

Аналогічні атаки проводяться і проти регіональних організацій «Громади». 18 березня працівниками міліції вчинено обшук у приміщенні дитячої спортивної школи міста Галича Івано-Франківської області та було вилучено всі номери газети «Голос України — Тиждень». 22 березня в Івано-Франківську групою працівників міліції на чолі з першим заступником начальника УВС області Левінцем В. П. під приводом перевірки можливого транспортування зброї затримано автомобіль з тиражем газети «Голосу України — Тиждень», який належав обласній організації «Громади». Тираж конфісковано без жодних законних підстав.

Блокуючи діяльність партії «Громада» та її місцевих осередків, можливість розповсюдження друкованих агітаційних матеріалів, представники правоохоронних органів відверто перешкоджають здійсненню партією її конституційного права на передвиборну агітацію, грубо порушуючи своїми діями Закон «Про вибори народних депутатів України». Зокрема, статтю 35 («Обмеження у проведенні передвиборної агітації») пункт 7 та статтю 52 («Відповідальність за порушення виборчого Закону»), де прямо вказується на кримінальну відповідальність осіб, «які перешкоджали шляхом насильства, обману, погроз, підкупом або іншим шляхом вільному здійсненню громадянинові України права обирати і бути обраним народним депутатом України, вести передвиборну агітацію».

Події останнього часу свідчать, що Україна стрімко перетворюється в заповідник беззаконня, чиновницького свавілля, де не діють правові норми та закони, що мають гарантувати конституційні права та політичні свободи людини.

Ставши на захист демократії і свободи слова в Україні, ми закликаємо громадян України, всі здорові конституційні сили, партії та блоки, яким не байдужа доля нашої держави, згуртуватися і не допустити відновлення в Україні диктаторського тоталітарного режиму.

Президія партії ВО «Громада» звертається до Верховної Ради України, міжнародної громадськості, до Парламентської Асамблеї Ради Європи, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Комісії ООН з прав людини та Європейського Парламенту з проханням виступити на захист демократичних свобод та прав людини в Україні.

Демократії — так, диктатурі — ні!

Президія партії
Всеукраїнське об'єднання «Громада»

м. Київ,
23 березня 1998 року.

25 березня ц. р. у конгрес-холі готелю «Київська Русь» відбудеться презентація книги П. І. Лазаренка «Україна — останній шанс» та прес-конференція за участю П. І. Лазаренка, О. В. Турчинова, О. Г. Білоруса.

Чому не повертають законному власникові викрадену «дев'ятку»?

Білесенький ВАЗ-21099 стояв біля адмінбудинку Мужіївського споживчого товариства, що в Берегівському районі Закарпатської області. Водій відлучився на кілька хвилин. Але цього вистачило, щоб новеньку «дев'ятку» як вітром здуло. Негайно пішли телетайпограми на всі міліцейські пости, прикордонні КПП. Та марно: автомобіль неначе крізь землю провалився. Сталося це 7 березня 1995 року — гарний «дарунок» власниці Єві Варзі напередодні жіночого свята.

Інтенсивні пошуки результатів не дали. Минуло рівно два роки, як раптом на ім'я начальника Берегівського райвідділу внутрішніх справ Ю. Ороса надійшла телеграма від начальника МРЕВ УДАІ в Запорізькій області підполковника міліції О. Шаламона: «Під час реєстрації автомобіля ВАЗ-21099 виявлено, що його викрадено в м. Береговому. Прошу направити групу співробітників для передачі автомобіля».

Додатково повідомлялося, що «дев'ятка» стоїть на штрафмайданчику УДАІ. І згідно з чинним законодавством її мали повернути в Берегівський РВВС, який за фактом викрадення машини порушив кримінальну справу. В Запоріжжя оперативно відбули співробітники райвідділу, але тут їм відмовили у видачі автомобіля. Знайшовся і привід: технічний паспорт, мовляв, виготовлений кустарним способом. Це офіційно засвідчив експерт А. Пономаренко. Довелося закарпатським правоохоронцям повертатися додому, щоб взяти підтвердження: документ не підроблений, бо видавався Берегівським МРЕВ (встановленого зразка на підставі посвідчення митниці № 2463 від 24.10. 1994 р.).

Озброївшись цим циркуляром, група оперативників з Берегового знову взяла курс на Запоріжжя. Але на той час тут вже сталися дивні метаморфози: запорізькі правоохоронці повернули автомобіль громадянину Касаєву М. А., мотивуючи свої дії тим, що той є покупцем і власником автомобіля. Згодом стає відомо, що Касаєв М. А. не був власником машини, а лише розпоряджався нею за дорученням. Це підтвердив один із заступників начальника Головного управління карного розшуку МВС України у відповідь на скаргу Єви Варги. Він же зазначає, що співробітники карного розшуку відмовили у видачі автомобіля Берегівському РВВС і повернули його під розписку про збереження М. Касаєву безпідставно. А машину з перебитими номерами агрегатів двічі було зареєстровано в МРЕВ ДАІ Запорізької області, співробітники державтоінспекції цей факт своєчасно не виявили.

Здавалося б, крапки над «і» розставлено, і залишається нарешті повернути автомобіль Є. С. Варзі. Але поки тривало листування Єви Степанівни з правоохоронними органами різного рівня (Генеральною прокуратурою, МВС України), злощасна «дев'ятка» загадково зникла.

Виявилося, що М. Касаєв виміняв її у громадянина Труфманова С. В., а той, коли дізнався про дійсне походження ВАЗ-21099, анулював генеральне доручення, видане Касаєву, і разом з «дев'яткою» зник.

Ознайомлення з деякими документами дає підставу вважати, що такий хід був заздалегідь продуманий, але йому можна було запобігти. Адже ще 6 березня 1997 року оперуповноважений управління карного розшуку УМВС в Запорізькій області капітан міліції В. Корнієнко бере в Труфманова письмове пояснення, де знаходиться автомобіль. Той заявляє, що «у кума Володимира Ващенка в селищі Д. Д.». Нагадаю, все це відбувалося до повторного приїзду берегівських правоохоронців у Запоріжжя. Отже, їх колеги з міста металургів знали: ВАЗ-21099 вже не у Касаєва, а у Труфманова, в селищі Д. Д. І нічого не зробили, щоб передати проданий автомобіль закарпатським оперативникам. Пізніше службовою перевіркою буде встановлено, що В. Корнієнко халатно поставився до справи, і його притягнуто до дисциплінарної відповідальності. Та від цього Єві Степанівні не легше, як і від порад запорізьких органів звертатися в суд. Але згідно з КПК України така міра передбачена лише тоді, коли виникає спір про належність речей. У цьому випадку законний власник відомий — Є. С. Варга. Для чого ж ламати списи? Аби знову затягнути справу в кінці схоВати у воду?

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Залякують. Бомбою

(Початок на 2-й стор.).

До Балоги додзвонитися не зміг — він зустрічався з виборцями. А його перший заступник Василь Пітьовка заспокоїв: «Все нормально. Тільки діти перелякались».

За фактом вибуху порушено карну справу. Ведеться слідство. Воно має дати відповідь і на запитання, що хвилює всіх мукачівців: чому залякують людину, яка багато робить для міста? Адже з ініціативи Балоги у Мукачевому здійснюється соціальна програма допомоги інвалідам, багатодітним сім'ям, ветеранам війни і праці. Фірма «Барва» часто влаштовує свята для мукачівців: футбольні турніри, концерти, виставки. Може, це когось не влаштовує?

А може, налякали передвиборні наміри Балоги, який у разі обрання міським головою хоче добитися, щоб усі бізнесові структури чесно сплачували податки до казни міста, обіцяє повести рішучу боротьбу із хуліганством і злочинністю? Невже уже злякалися і діють на випередження?

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Як тобі служиться?

Голова Миколаївської обласної ради Валентин Семенович Чайка часто буває у військових підрозділах, що розташовані на території області. І не тільки для того, щоб зустрітися з командирами. Головне для нього — солдати. «Як служиться? Чи пишуть з дому? Чи давно зустрічався з батьками, коханою дівчиною? Як годують?» — про це та інше обов'язково спитає хлопців. Знає, що їм важко далеко від домівки, особливо новачкам. Знає, що не завжди солдат скаже відверто про свої проблеми, тому й намагається підтримати хлопців добрим словом, викликати їх на відвертість.

На знімку: Валентин Семенович Чайка зустрічається з воїнами Широколанівського полігону, де проходять спільні навчання української армії з підрозділами НАТО.

Фото Олександра КРЕМКА.

Правління ВАТ «Столичний»

Повідомляє про проведення річних загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 квітня 1998 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 5. Реєстрація учасників зборів — з 9.00 до 10.30.

Порядок денний:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність ВАТ «Столичний» за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного балансу за 1997 фінансовий рік та дивідендів за 1997 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку за 1998 рік.
5. Приведення установчих документів у відповідність зі внесеними змінами до Закону України «Про господарські товариства».

Незалежний реєстратор ТОВ «Індосамент-Центр»

повідомляє:

У зв'язку зі зміною місцезнаходження

з 1 квітня 1998 р. прийом клієнтів буде здійснюватися за адресою: 320033, м. Дніпропетровськ, вул. Гладкова, 29 а.

Прохання кореспонденцію надсилати за цією ж адресою.

Їхати трамваями 12, 16; тролейбусами 6, 9; автобусами 33, 32, 45, 55, 13 до зупинки «Палац культури «Шинник».

Київський національний економічний університет є вищим навчальним закладом, що здійснює багаторівневу підготовку фахівців:

освітньо-кваліфікаційний рівень — бакалавр з відповідної спеціальності (**термін навчання 4 — 4,5 року** залежно від форми навчання);

освітньо-кваліфікаційні рівні — спеціаліст, магістр (термін навчання 1-2 року залежно від рівня освіти та форми навчання).

Підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями — спеціаліст, магістр — здійснюється після успішного закінчення підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавр.

Прийом до університету проводиться на всі форми навчання за напрямами базової вищої освіти (бакалавратів) на обрані спеціальності. Базова вища освіта надається за напрямами підготовки:

економіка і підприємництво;
менеджмент;
право.

Підготовка бакалаврів з економіки і підприємництва здійснюється за спеціальностями:

економічна кібернетика;
міжнародна економіка;
фінанси;
банківська справа;
облік та аудит, в тому числі:
облік та аудит в сільському господарстві;
економіка підприємства;
маркетинг;
управління трудовими ресурсами;
економічна статистика.

Підготовка бакалаврів з менеджменту здійснюється за спеціальностями:

менеджмент організацій, у тому числі:
менеджмент державних установ;
менеджмент промислових підприємств;
аграрний менеджмент.

Бакалаври з права готуються за спеціальністю:
правознавство (господарсько-правова спеціалізація).

Прийом документів на всі форми навчання в університеті починається з **23 червня** і закінчується **15 липня.**

Вступне випробування — співбесіда проводиться з 9 по 15 липня.

Вступне випробування — іспит проводиться з 16 липня.

Вступне випробування — іспит складають всі особи, які вступають на навчання за рахунок коштів державного бюджету України. Іспити проводяться в письмовій формі.

28 березня 1998 року о 10-00 в актовому залі корпусу № 2 по вулиці Дегтярівській, 49-г відбудеться **День відкритих дверей.**

Телефон приймальної комісії 446-31-62.

ВАТ «ХАРЧОПРОМ» ЗАПРОШУЄ АКЦІОНЕРІВ НА ЗБОРИ, ЯКІ ВІДБУДУТЬСЯ 30 КВІТНЯ 1998 Р. О 10.00 ЗА АДРЕСОЮ М. СІМФЕРОПОЛЬ, ВУЛ. КИЇВСЬКА, 73.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про виробничо-фінансову діяльність ВАТ за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Розподіл дивідендів.
4. Вибори спостережної ради та затвердження положення про спостережну раду.
5. Зміна складу правління.
6. Емісія акцій.
7. Різне.

Телефон для довідок: (0652) 274485.

Правління ВАТ.

Відкрите акціонерне товариство «Черкаський авторемонтний завод» повідомляє своїх акціонерів, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 14 травня 1998 року о 12-й годині за адресою: Черкаси, вул. Енгельса, 255/1. Реєстрація акціонерів проводиться з 10-ї години за адресою: Черкаси, вул. Енгельса, 255/1.

Порядок денний:

1. Звіт правління «Про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік».
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Про розподіл прибутку товариства за 1997 рік.
5. Внесення змін до статуту товариства.
6. Про збільшення статутного фонду товариства на суму індексації.
7. Різне.

Збільшення статутного фонду товариства пропонується провести у зв'язку з індексацією основних засобів за станом на 01.01.1995 р. шляхом випуску акцій номінальною вартістю 0,01 грн. у кількості 41216000 шт. на загальну суму 412160 грн.

Акції нового випуску будуть розподілені виключно серед акціонерів пропорційно до їх частки у статутному фонді товариства. Передплата на акції не проводитиметься. Збитки, пов'язані зі змінами у статутному фонді, відшкодовуються у порядку, передбаченому законодавством. У зв'язку зі змінами статутного фонду, до статуту товариства пропонується внести наступні зміни: статтю 5.1 та 5.2 викласти в редакції:

«Стаття 5.1. Статутний фонд товариства становить: 427089 грн.

Стаття 5.2. Статутний фонд товариства поділений на 42708900 акцій номінальною вартістю 0,01 грн.»

Для участі в загальних зборах акціонерів потрібно мати документ, що посвідчує особу.

Правління ВАТ «Черкаський авторемонтний завод».

Арбитражный суд Луганской области (348000, г. Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3а) возбудил дело № 05/203-10/173б о признании банкротом Коллективного сельскохозяйственного предприятия «Красноармеец» Белокуракинского района Луганской области. Юридический адрес должника: 349532, Луганская область, Белокуракинский район, с. Красноармейское; р/счет 26000200986001 в АК АПБ «Украина» в пгт Белокуракино, МФО 304278, ОКПО 00847334.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Уважаемые акционеры!

ОАО «Завод Большевик» извещает, что 24 апреля 1998 года в 11 часов в актовом зале Днепропетровского радиоприборостроительного колледжа, по адресу: 320006, Днепропетровск, ул. Шмидта, 18, состоится общее собрание акционеров.

Регистрация с 9.00 до 10.30.

Для участия в собрании при себе иметь паспорт или другой документ, удостоверяющий личность, а для представителей акционеров надлежаще оформленную доверенность на передачу им права голоса на общем собрании акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности за 1997 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового отчета и баланса.
4. Основные направления деятельности общества на 1998 год.
5. Об изменении в органах наблюдательного совета.
6. Ходатайство ООО «Флік лтд» по вопросу «О реорганизации ОАО «Завод Большевик».
7. Разное.

Телефон для справок: 42-39-81. **Правление.**

Загублене свідоцтво № 981 про реєстрацію малого приватного підприємства «Ксана» з державним реєстраційним № 0881833 від 25 червня 1992 року, видане Печерською райдержадміністрацією розпорядженням від 25 червня 1992 року за № 209, вважати недійсним.

ВАТ «Універсам № 10»

проводить чергові загальні збори акціонерів.

Збори відбудуться 13 травня 1998 року об 11 00 у приміщенні актового залу (новий корпус) за адресою:

Київ, вул. Немировича-Данченка, 2.

Реєстрація акціонерів — з 10.00 до 11.00.

Порядок денний

1. Звіт правління про господарську діяльність та фінансові результати за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про внесення змін до статуту товариства.
4. Про нарахування і виплату дивідендів акціонерам.
5. Про переобрання спостережної ради.
6. Інше.

Довідки за телефоном 290-24-27.

Утерянные свидетельство № 22951351 о регистрации ООО «Спектр-Плюс», выданное 03.01.95 г. Печерским райисполкомом Киева, устав и печать считать недействительными.

Відкрите акціонерне товариство «Комбінат Будіндустрії»

повідомляє, що 20 травня 1998 року о 14 годині в актовому залі комбінату (м. Київ, вул. Будіндустрії, 7) відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за 1997 рік та завдання на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту та внутрішніх документів товариства (положення про загальні збори та положення про ревізійну комісію товариства) у зв'язку зі змінами в законодавстві України.
4. Затвердження розподілу планового прибутку на 1998 рік.

Реєстрація учасників з 11 години 20.05.1998 року за вказаною адресою. Учасники повинні мати документ, що посвідчує особу, або доручення на право участі в зборах.

Правління.

АТЗТ « Одеський регіональний центр Української асоціації народної медицини повідомляє про свою ліквідацію. Претензії та заяви приймають протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 270111, м. Одеса, проспект Добровольського, 120а.

Контактний телефон (0482) 52-92-60».

Приватне мале підприємство «Ранок», зареєстроване Ватутінською районною державною адміністрацією м. Києва 02 березня 1994 р. свідоцтво № 1032, код. ЗКПО 13674415, р/р 468205 в Шевченківському від. УСБ, МФО 322089, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом двох місяців за адресою: м. Київ, вул. Пуховська, 1а.

Арбитражный суд г. Киева (252030, г. Киев, ул. Б. Хмельницкого, 44В) по заявлению АКБ «Рось» возбудил дело о банкротстве ООО «Дамакс» № 12/44б (г. Киев, ул. Довженко, 16-б; р/с 467223 в КФ АКБ «Рось»)

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

У номер

● *Житомир*

Чорний тюльпан — символ смутку

133 мешканці Житомирщини загинули в Афганістані. Нині їхні прізвища викарбувано на плитах з чорного граніту. Сам пам'ятник, відкритий в центрі Житомира, виконано у вигляді тюльпана. За словами заступника міського голови Олексія Михайлова, який очолює міську спілку воїнів-інтернаціоналістів, до створення пам'ятника йшли 10 років. І не лише через фінансову скруту. Бо й саме художнє вирішення народилося під час творчого пошуку: адже хотілося передати і смуток за загиблими, і розуміння того, що та війна нашому народові була зовсім не потрібна...

● *Одеса*

Тече вода чиста-чиста

Унікальний комплекс очисних споруд ввело в експлуатацію одеське ВАТ «Ексімнафтопродукт». Повністю автоматизований, він надійно очищає технологічну воду двома способами — фізико-хімічним та мікробіологічним, аби потім знову спрямувати її у виробництво й на побутові потреби. Комплекс спільно розробили й спорудили українські, російські та швейцарські партнери по бізнесу, вклавши в нього 10 мільйонів гривень.

«Зерно Херсонщини-97», з'ясувалося, — фальшивка

Урожай-98

Упродовж кількох місяців депутати обласної ради намагалися одержати від облдержадміністрації конкретний економічний аналіз виконання програми «Зерно Херсонщини-97». Нарешті, на останній сесії керівництво адміністрації оприлюднило деякі дані. Виявляється, кредиторська заборгованість в агропромисловому комплексі збільшилася майже вдвічі. 352 колективних господарства з 358 наявних завершили рік зі збитками, а рентабельність сільськогосподарського виробництва становить мінус 14 відсотків. Іншими словами, село нині у величезних боргах. Й досі не вдалося розрахуватися з постачальницько-збутовими організаціями і комерційними структурами зерном пшениці.

Зважаючи на все це, нинішній рік для хліборобів області буде ще важчим. Адже восени недосіяли 140 тисяч гектарів озимих зернових культур, залишили незораними 320 тисяч гектарів землі. Одна з причин —постачальники пально-мастильних матеріалів втратили довіру до виконавчих структур Херсонщини. Обласні чиновники просять забезпечити сільськогосподарські кампанії потрібними матеріалами, а до розрахунків доходить — нема грошей. Проте пропагандистської балаканини про сміливі починання, новаторський підхід до справи було чимало. І тут частенько нема-нема, та й згадують «незлим тихим» екс-голову адміністрації, а нині міністра АПК Юрія Карасика.

У 1998 році, розповів начальник облсільгоспуправління Володимир Авраменко, на Херсонщині планують зібрати понад 2 мільйони тонн зерна, у тому числі озимої пшениці — півтора мільйона. У господарствах роблять ставку передусім на конкурентоспроможні культури, круп'яні, озиму пшеницю, соняшник, сою. Розвивається маркетингова служба. Вже нині селяни шукають покупців вирощеного —тим паче, що вперше не практикуватиметься держзамовлення.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Роменська державна податкова адміністрація (245900, Сумська область, м. Ромни, б-р Шевченка, 8) повідомляє про визнання банкрутами підприємств:

— ПМВП «Тектоніка» (ухвала від 16.12.1996 р. по справі № 6/153-б);

— Плавинищанське міжгосподарське підприємство виробництва цегли (ухвала від 19.09.1996 р. по справі № 6/122-б).

Спортивний кур'єр

Плавання. Триває розіграш Кубка світу. Містер батерфляй, як називають українського спортсмена Дениса Силантьєва (він уже двічі володів цим призом, а в грудні минулого року в Австралії став чемпіоном світу), чудово виступив і на черговому етапі в німецькому місті Гельзенкірхені. Спартаківець із Запоріжжя виграв дистанції 100 і 200 м, встановивши на кожній рекорди України. Близька до підсумкового успіху і представниця нашої країни в комплексному плаванні Яна Клочкова. В Німеччині вона виграла дистанцію 400 м і була другою на 200-метрівці.

Хокей. Перемігши московське «Динамо» (3:2), казанський клуб «АК Барс» за два тури до завершення чемпіонату Росії став володарем золотих нагород. У складі цієї команди виступають два захисники — гравці національної збірної України: кияни Олександр Савицький та Юрій Гунько. Присутність українців у складах чемпіонів Росії останнім часом стала традиційною.

Футбол. Сьогодні у Москві в товариському матчі зустрічаються майбутні суперники українських футболістів по четвертій відбірковій групі чемпіонату Європи — збірні Росії та Франції. До речі, цей поєдинок обслуговуватиме бригада арбітрів з України: Ігор Ярменчук (Київ), Віталій Звягінцев (Одеса) та Михайло Овчар (Калуш). Цього вечора товариський матч проведуть також збірні Польщі і Словенії. І туди запрошено наших арбітрів: Василя Мельничука (Сімферополь), Ярослава Лемеха (Львів) і Тараса Клима (Івано-Франківськ).

Кому я винен — усім прощаю

Постачальники пестицидів намагаються змінити таку політику взаєморозрахунків в АПК

Наміри

Поставки засобів захисту рослин під загрозою, констатували вітчизняні дистриб'ютори пестицидів на загальних зборах Української асоціації захисту рослин, що відбулися в Києві. Занепокоєність підприємницьких структур не безпідставна. За хронічної відсутності коштів у сільгоспвиробників на придбання матеріальних ресурсів для нинішнього агросезону очікувалося, що основним джерелом надходження засобів захисту рослин під урожай-98 знову стане товарний кредит закордонних фірм-виробників. Попри побоювання втратити перспективний український ринок, відвантажувати пестициди в борг продуценти не поспішають. Вітчизняні дистриб'ютори, йшлося на зборах, заборгували зарубіжним компаніям-постачальникам 134,8 млн. доларів, а сподівання отримати вкладені кошти, принаймні найближчим часом, примарні.

Виною усьому, вважають підприємці, державна політика. Торік на вимогу чиновника в деяких районах зерно, що надходило на елеватори і хлібоприймальні пункти від клієнтів-товаровиробників у порядку оплати за пестициди, переоформлялося в рахунок держзамовлення та регіональних контрактів, а також спрямовувалося на відшкодування боргів за техніку чи пально-мастильні матеріали. Внаслідок несподіваної фіксації урядовими постановами мінімальної відпускної ціни солодкого піску на рівні 1190 грн. за тонну після реалізації бартерних контрактів, укладених з виробниками цукросировини, дистриб'ютори недоотримували до 50% коштів.

За словами голови українського представництва компанії «АгрЕво» (якій вітчизняні дистриб'ютори заборгували 3 млн. доларів) Дірка Ракова, зарубіжних постачальників навряд чи приваблять державні гарантії. Натомість потрібно визначитися з чіткими правилами гри, коли виконуватимуться угоди, а в кожного буде можливість додержуватися договорів і звертатися до суду. Допоки компанії, мовляв, за власний кошт продовжують забезпечувати село засобами захисту рослин. Звісно, у значно менших, аніж раніше обсягах. Але робити подарунки постійно...

В аграрних посадовців щодо пестицидної проблеми власна точка зору. Як повідомив заступник міністра АПК Сергій Рижук, міністерство давно відійшло від централізованих поставок засобів захисту рослин. Уже кілька років тут працює приватний капітал. Тепер підприємці намагаються просто перекласти свої проблеми на плечі держави. Серед дистриб'юторів пестицидів склалася нездорова конкуренція, коли фірми на цьому ринку виживають одна одну. Це зовсім не означає, що господарство-боржник, допоки не розрахується, наступного року і бажаних пестицидів не отримає — завжди знайдуться дві-три фірми, готові надати ненадійному «покупцеві» потрібні препарати на умовах кредиту.

Дистриб'ютори вирішили об'єднатися в боротьбі з клієнтами, що діють за схемою: сьогодні взяв у одного, завтра — в іншого. Для цього постановили створити комп'ютерну мережу, до якої б оперативно надходила інформація про злісних боржників, аби усі оператори ринку знали: хто з господарників кому винен і скільки. Надалі постачальники плануватимуть свою діяльність спільно, а не вводитимуть одне одного в оману.

Але це в майбутньому. Що ж до повернення нинішніх боргів закордонним постачальникам (деякі з них, у свою чергу, не можуть розрахуватися з власними кредиторами) — питання залишається відкритим.

Галина КВІТКА.

Мовою цифр

Пішов на роботу і не повернувся

Агропромисловий комплекс Вінниччини «пожинає» ще одну сумну статистику. За даними територіального управління Державного нагляду за охоронок праці, торік пішли на роботу і не повернулись 48 сільських трудівників — на 2 чоловіка більше, ніж у 1996 році. Всі вони були смертельно травмовані на виробництві.

Коефіцієнт частоти травм у сільському господарстві області, за даними названого управління, майже у 2,5 раза вищий, ніж у промисловості: 79% від загальної кількості смертельних виробничих травм, що сталися у минулому році, припадає на село. Особливо травмонебезпечні професі тракториста, водія, слюсаря, машиниста опалювальних котлів. Найчастіше біда, стверджує завідувач відділу з питань охорони праці облдержадміністрації Михайло Олійник, підстерігає тих, хто припустився небезпечних прийомів праці. Одна з причин тут — експлуатація несправної техніки. Під час перевірок довелось зупиняти роботу 2300 її одиниць.

Дивує те, що керівництво агропромислового комплексу області чомусь продовжує дивитись на проблему, як кажуть, крізь пальці: в 11 районних управліннях сільського господарства взагалі відсутні служби охорони праці. Не створені вони також на 55% підприємств АПК. У 278 господарствах (із майже 700) обов'язки спеціалістів з охорони праці покладено на службових осіб — за сумісництвом, звичайно.

...125 дітей в області втратили торік одного з батьків, який не повернувся додому з роботи, — може, хоч ця цифра примусить задуматись чиновників.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Між іншим

Дружба дружбою, а тютюнець нарізно

У ході звітно-виборчих зборів у КСП «Дружба» Березівського району мешканці села Веселинівки забажали відділитися від великого сільгосппідприємства й створили власне. Так виникло «чеське» КСП, адже згадане село населяють переважно чехи за національністю. Ще раніше в селі Кудрявці КСП «Кранц» створили німці. Близько трьох десятків інших КСП району, де більшість українці, підтримують із сільгосппідприємствами, створеними представниками національних меншин, найтісніші дружні зв'язки, співробітничають.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 260902.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311056.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0